

Masallar Ülkesi Serisi

Hammit

Horlayan Güzel

anadolu'dan
fantasti'ye

HAMMIT

BILGIN

ADOR

HORLAYAN GÜZEL

Bir varmış, bir yokmuş... Develer tellal iken, pireler berber iken, ben anamın beşiğini tıngır mıngır salları iken... Masallar Ülkesi'nin Masalsı Sarayı'nda bir padişah yaşarmış. Bu padişahın elinde çok özel bir sandık varmış. Onu ele geçirip bu ülkeden kurtulmak isteyenleri, sarayına kabul edermiş; fakat gelenlere sürprizler hazırlarmış. Tuzakları geçmeyi başaranlar askerlere yakalanır, askerleri geçenler şifrelere takılır, şifreleri çözenlerse yine tuzaklara yakalanarmış. Zümrüt Sandık'a ulaşmak öyle sanıldığı gibi kolay değilmiş. Bu yüzden şimdiye kadar onu ele geçiren olmamış. Yine bir gün...

- Bilgiiiiin!

Sosi, kendinden geçmişçesine elindeki kâğıtları sallayarak Bilgin ve Zebrağül'e doğru koşuyordu.

- Bilgiiiiin!

Zebrağül, Bilgin'e isteksizce baktı.

- Yine nereye kaybolduklarını soruyordun ya, fazla beklememize gerek yokmuş...

Beklemekten sıkılan Bilgin, yere konan uçan halının üstünde, kanadını gagasına dayamış bir şekilde sesin geldiği yöne doğru baktı. Sosi, elindeki kâğıtlarla yanlarına çoktan varmıştı. Nefes nefese kalsa bile haberi bir an önce vermeliydi.

- Bilgin, bak ne buldum. Bunlar ne biliyor musun?

Bilgin, Sosi'nin elindeki kâğıtlara bakıp anlamsız bir yüz ifadesiyle başını mirmekete doğru kaldırdı.

- Eh be Sosi bee! Az önce bir yerlerden masal sesi geliyordu, yarıda kestini biliyor musun?

- Onu boş ver Bilgin, bak ne buldum! Bu bölüm neler yaşayacağımız burada yazıyor. Anlayacağın, senaryo elimizde! Yih huuu!

- Senaryo mu? Gerçekten mi?

- Tabii ya! Sen Sosi'yi ne sandın? Bak, hemen okuyayım ne yazdığını...

Sosi, elindeki kâğıtların ilk sayfasını açıp okumaya başladı:

- "Bir varmış bir yokmuş..." diye masal başlangıcı olacak. Padişah ve Zümrüt Sandık anlatılacak. Masalın en önemli yerinde Sosi, "Bilgiiiiin!" diye bağıırıp gelecek.

Sosi, Bilgin'e gülerek baktı.

- Benden bahsediyor... Sosi, senaryoyu bulduğunu söyleyecek. O anda bir rüzgâr esip elindeki kâğıtlar havaya savrula...

Birden esen rüzgârla elindeki kâğıtların havaya savrulduğunu gören Sosi, gülerek Bilgin'e doğru baktı.

- Ehe ehe, tam da yazıldığı gibi değil mi Bilgin?

Ciddileşen Sosi, uçup giden kâğıtlara baktığında morali bozuldu.

- Ama, ama!

- Eh be Sosi bee! Okuduđun halde önlemini almıyorsun. Bu macerada ne yaşayacağız, bu kez hangimizin başı derde girecek öğre nirdik ne güzel. Hem size her defasında ortalıktan kaybolmayın diyorum... Ama kime söylüyorum! Feti nereye gitti?

Sosi, tam da Feti'nin nerede olduğunu bilmediğini söyleyecekken, Feti'nin sesi duyuldu ve hepsi birden gelen mirkete doğru döndü. Feti, elindeki paketleri halının kenarına doğru bıraktı.

- Aman, ay, çok yoruldum!

- Bu da ne Feti?

- Padişah için pastırma ve lokum yaptır-
dım Bilgin. Teyzesini ziyaret edeceğiz ya,
elimiz boş gitmeyelim değil mi?

Zebrağül ile Bilgin göz göze geldi.

- Feti haklı Bilgin.

- Bence de Zebrağül. Ne demişler, "Misafir
on kismetle gelir, birini yer, dokuzunu bıra-
kır." Fakat Sosi ile Feti hepsini yer! Bakalım
macerada bunlarla neler yaşayacağız?

Zebrağül, Sosi'ye doğru baktı.

- Kâğıtları sıkı tutsaydın, en azın-
dan Hammit'in ne zaman ve nasıl
geleceğini öğrenirdik.

Zebrağül'ün sözü biter bitmez esmeye baş-
layan rüzgâr ile yanlarına yaklaşan uçan ha-
lıyı fark ettiklerinde, üzerinde oturan
Hammit ile göz göze geldiler. Uçan halı,
yavaşlarken Bilgin ve arkadaşlarının yanına
gelip durdu ve yere indi.

- Merhaba arkadaşlar!

Hammit gülümsüyordu. Uçan halı ile yaptığı yolculuk onu mutlu etmişti.

- Bizi nasıl buldun kahraman?

- Her zamanki saatimde yatağıma girdim Bilgin. Uyumadan önce tedirgindim. Sizi bulabilecek miyim acaba diye düşünüyordum. Uykuya daldığım sırada, birden gözlerimi açtım. Oda kapısının ardında garip bir şey vardı sanki. Hemen yerimden kalkıp kapıyı açtım ki bir de ne göreyim?